

ת"פ 36012/09/18 - מדינת ישראל נגד עומר אבו עסאב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36012-09-18 מדינת ישראל נ' אבו עסאב
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומר אבו עסאב

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו החזקת שטר כסף מזויף, שתי עבירות לפי סעיף 462(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); וקבלת דבר במרמה, שתי עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.10.2016 בשעה 22:25 לערך, נכנס הנאשם בלוויית אדם שזהותו אינה ידועה לחנות "מלך הפלאפל והשווארמה" ברח' המלך ג'ורג' 10 במרכז העיר ירושלים. הנאשם מסר למוכר שטר מזויף בן 200 ש"ח בצבע כחול ושילם באמצעותו עבור פחית משקה ספרייט ופחית משקה קוקה קולה. את העודף נטל הנאשם לעצמו. מאוחר יותר באותו הלילה, ביום 18.10.2016 בשעה 01:07 לפנות בוקר לערך, נכנס הנאשם בשנית לחנות ושילם באמצעות שטר מזויף נוסף בן 200 ש"ח בצבע כחול עבור 4 מנות שווארמה. את העודף נטל הנאשם לעצמו.

במעשיו, החזיק הנאשם שטרות הנחזים כשטר כסף ללא הרשאה בדין בודעו כי הם מזויפים, וקיבל דבר במרמה.

תשובת הנאשם לאישום

3. הנאשם כפר באשמה. בתשובתו לאישום הודה שעשה שימוש בכסף המזויף כפי שיוחס לו בשני האירועים

שבכתב האישום, אולם לא היה מודע לכך שמדובר בשטרות מזויפים. הנאשם טען שקיבל את השטרות מאדם אחר שלו מכר טלפון.

בסיכומיה הבהירה באת-כוח הנאשם שהנאשם מודה ששילם בשטרות בני 200 ₪ אולם הוא אינו מודה שמדובר בשטרות המזויפים.

גדר המחלוקת

4. המחלוקת בין הצדדים ממוקדת אפוא בשאלות הבאות:

האם שילם הנאשם בשטרות מזויפים?

האם היה הנאשם מודע להיותם של השטרות מזויפים?

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשם.

אפרט את הנימוקים שעומדים בבסיס החלטתי.

6. בפרשת התביעה העידו: רס"ר נחום לוי; טארק עווידה; אליהו אזולאי; ומחמוד קוויידר.

7. **רס"ר נחום לוי**, חוקר במחלק ההונאה העיד על מזכר שכתב ביום 05.09.2018 שעניינו שרשרת מוצג (ת/6).

העיד שהוא דובר ערבית וייתכן שבחקירת הנאשם שילב בין ערבית לעברית. בעדותו לא זכר מדוע היה שיהוי בחקירתו של העד טארק עווידה והסביר שאפשר שהחוקרים לא הצליחו לאתרו מוקדם יותר.

בסוף פרשת התביעה נקרא העד אל דוכן העדים פעם נוספת והעיד שגבה את הודעתו של מוחמד קוויידר אשר הוגשה באמצעותו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: "**פקודת הראיות**"). בעדותו לא זכר באיזו שפה חקר את קוויידר ושלל את האפשרות שהעד נחקר בלי שהבין את תוכן השאלות. העיד שכחוקר בשפה הערבית אין בחקירותיו בעיות שפה.

8. **טארק עווידה**, עובד לשעבר בחנות "מלך הפלאפל". העיד שעבד בחנות כטבח וכמנהל. בהתייחסו לאירועי כתב האישום העיד שלא היה במקום בזמן האירועים אלא שמע עליהם רק למחרת בבוקר כאשר הגיע לעבודה, אז אמר

לו בעל העסק שישנו כסף מזויף בקופה ויש לבדוק במצלמות מי שילם באמצעותו. סיפר שהעובדים מסרו את השעה שבה נמסר הכסף המזויף ומצלמות החנות נבדקו בהתאם. העיד שזיהה את הנאשם כמנקה רחובות מטעם העירייה.

עוד סיפר שכאשר הבין שהנאשם הוא מי ששילם באמצעות השטרות המזויפים, שוחח אתו. לדבריו, הכחיש הנאשם בתחילה את המעשה, בהמשך הודה ואמר שיחזיר את הכסף ולאחר מכן התחרט ואמר שלא ישלם. על שיחתו עם הנאשם העיד כך:

"דיברתי עם הבחור עצמו הוא בחור שעובד ברחוב מטאטא אצלנו. בהתחלה הוא הכחיש, אמרתי לו יש פה מצלמות ורואים במצלמות שזה אתה [...]. הוא התחיל להכחיש ואמר זה לא אני ולא אני [...]. הוא אמר שזה לא הוא, אני נכנסתי אליו יותר לעומק, אמרתי לו תשמע נפתור ביננו עזוב אותך, אם בעל הבית ילך לעירייה הוא יסבך אותך עם הצילומים ואז יפטר אותך [...]. חבל לך נגמור עם זה. הוא אמר אתה יודע מה תן לי כמה ימים אני אפתור את זה, הלכתי לבעל הבית אלי ואמרתי לו שיחכה כמה ימים ואולי נפתור ביננו [...]. בהתחלה הוא הכחיש ואחרי זה אמר כן, זה שלי אין בעיה אני אחזיר לכם והוא לא החזיר. הוא אמר תעשו מה שאתם רוצים יש לי גב בעירייה, ואז ניגשתי לאלי ואמרתי לו מה קורה, ואז אלי אמר אני אטפל בו" (פרוטוקול עמ' 10).

ובהמשך העיד: **"ניסיתי כמה שיותר לשכנע אותו להסתדר אתו, הוא לא רצה, הוא אמר שיש לו בבית עוד 100,000 ₪ והוא לא מפחד מאף אחד [...]. הוא אמר תעשו מה שאתם רוצים תלכו לעירייה למשטרה. אין לי בעיה" (פרוטוקול עמ' 11).**

נוסף על כך, העיד שביקש מעובד עירייה אחר שיסייע לו בפתרון הבעיה. לדבריו הנאשם הודה בכך שמסר 600 ₪ מזויפים ואמר שיחזיר את הכסף בתוך מספר ימים. סיפר ששוחח עם הנאשם על המקרה מספר פעמים באותו שבוע. בחקירתו הנגדית הוסיף שתחילה הסכים הנאשם לשלם 600 ₪ למרות שדרש ממנו לשלם 1,200 ₪ כי זה החוסר שהיה בקופה.

אשר לתיעוד המצלמות, העיד שראה את הנאשם נכנס לחנות שלוש פעמים ובכל פעם שילם בשטר בן 200 ₪ וקיבל עודף. לדבריו הנאשם נכנס לחנות פעמיים לבדו, ובפעם השלישית חיכה מחוץ לחנות והכניס מישהו אחר במקומו אשר קודם לכן ישב בחברתו בחוץ.

לשאלת בית המשפט - כיצד ידע שדווקא הנאשם הוא שמסר את השטרות המזויפים, השיב שהנאשם הודה לפניו במעשים. לדבריו, חשד דווקא בנאשם מפני ששילם שלוש פעמים עם שטר בן 200 ₪ למרות שבכל פעם קיבל עודף.

כאשר נשאל מתי הודה הנאשם לפניו, השיב: **"כשהראיתי לו את הסרטון ואמרתי לו תסתכל טוב ואז הוא אמר נכון, ננסה לגמור. זה היה כבר למחרת האירוע [...]. בהתחלה הוא אמר שזה לא הוא ואחרי שהראיתי לו כמה פעמים הוא אמר שזה הוא ואמר אני מוכן להחזיר את הכסף אבל לא 1,200 ₪ אלא 600 ₪ [...]. התנהלה שיחה קשה, היה צעקות ביני לבינו, הפרידו ביננו גם העובדים של העירייה וסיפרתי להם מה היה [...]"**

(פרוטוקול עמ' 14).

הודעתו של עוידה במשטרה הוגשה מטעם ההגנה לשם הוכחת סתירות (נ/1).

9. **אליהו אזולאי**, בעל החנות, נכח בליל האירוע בחנות והבחין בשטרות המזויפים עוד באותו יום בעת "שסגר" את הקופה.

בעדותו סיפר על האירוע כך:

"אני זוכר שבאחד הערבים שעבדנו בשעות הערב בסגירה של היום פתחנו את הכספים כדי לסגור קופה ואז ראיתי שיש לי שטרות מזויפים בקופה, מיד שאלתי את העובד מי נתן לו שטרות של 200 אם הוא זוכר והוא זכר שאת השטר האחרון נתן לו עובד התברואה. הוא אמר לי כמה פעמים הביא לי 200 ₪, הבנתי שזה ממנו, ואז בדקתי במצלמות ואז ראיתי את המקרים שבהם הוא מביא את השטרות של ה-200 ₪ המזויפים" (פרוטוקול עמ' 15).

עוד העיד שכאשר סיפר לעובד החנות טארק על המקרה, הלה אמר לו שידבר עם הנאשם כדי שיחזיר את הכסף. לדבריו בפעם הראשונה ביקש הנאשם מטארק מספר ימים כדי "לארגן" את הכסף אך בסופו של דבר לא שילם. כאשר פנה טארק אל הנאשם פעם נוספת, הודיע לו הנאשם שלא יחזיר את הכסף. בעקבות זאת הגיש תלונה במשטרה. אבהיר שהדברים ששמע העד מאחרים הם עדות שמועה שאין להעניק לה משקל בהיבטים של אמיתות התוכן אלא ניתן להתחשב בהם רק לעניין עצם האמירה ולצורך הבנת פעולותיו של העד.

בהתייחסו למה שראה במצלמות החנות העיד:

"ראיתי את המקרה שהוא מוסר את השטר, זאת אומרת שהוא ממתין בחנות שהעובד שלי יתפנה לקחת כסף ואני אהיה עסוק בהגשת המנות ללקוחות, כדי לא למסור לי כי אני מבין, ברגע שהוא התפנה הוא מיד פנה אליו לקח 3 בקבוקי שתיה והוא שילם לו בשטר של 200 ₪ והלך. ואז הסתכלתי שוב ראיתי שבחצר של החנות היה איתו עוד בחור והם בדקו את השטר לפני שהם נכנסו לחנות [...]. היו מאוד מתלבטים יש הרבה תנועות של לצאת ולחזור עד שבא להם ההזדמנות והאומץ לתת את השטר" (פרוטוקול עמ' 16).

העיד שחשד בשלושה שטרות כמזויפים אך מסר למשטרה רק שניים מהם, יתכן מכיוון שאיבד את השלישי. אישר שהיו בקופה שטרות נוספים בני 200 ₪, אך ידע שאת השטרות המזויפים מסר הנאשם על סמך צפייה בסרטון ובהתאם להודאתו של הנאשם לפני טארק עוידה. במצלמות החנות ראה שהנאשם משלם מספר פעמים בשטר של 200 ₪ וקודם לכן נראו הנאשם ושותפו בודקים את השטרות. העד הסביר שהשטרות נראו לו מזויפים על פי המראה והמגע שלהם. אחר כך הבחין שהם בעלי מספר סידורי זהה. עוד הסביר שחשד בנאשם לאחר שהעובד שלו סיפר שהנאשם שילם בשטר בן 200 ₪ יותר מפעם אחת. בהמשך נודע לו מעובדים בחנויות שכנות שהנאשם שילם באמצעות שטרות מזויפים גם אצלם. גם בעניין זה יש להבהיר שמדובר בעדות שמועה שאין להעניק לה משקל כלשהו.

בעדותו הבהיר שהנאשם שילם בשטר האחרון שבקופה, והשטר שלפניו היה בעל אותו מספר סידורי. כשנשאל כיצד הוא יודע שהנאשם הוא הלקוח האחרון ששילם באמצעות שטר בן 200 ₪, השיב שכך מסר לו העובד וכך נראה במצלמות ובהמשך לכך הודה הנאשם במעשים לפני טארק עוידה. הוסיף שחשד בנאשם משום שקנה בחנות בטווח קצר באמצעות שטרות בני 200 ₪ למרות שבכל פעם קיבל עודף.

יש להעיר בהקשר לשטר האחרון שעל פי עדויות עוידה ואזולאי יתכן והשטר האחרון נמסר מאדם אחר ששהה בחברת הנאשם מחוץ לחנות ולא מהנאשם עצמו (עמ' 2 ו-11 לפרוטוקול).

10. **מחמוד קוידר**, קופאי החנות שלו מסר הנאשם את השטרות. העיד שעבד בקופה ומישהו מסר לו כסף מזויף ומעבר לכך לא זכר את הפרטים שנכתבו מפיו בהודעתו. כך לא זכר שקשר את הנאשם לאירוע, אך כפי שמסר בהודעתו אישר שחשד שהשטר שנמסר לו הוא מזויף. בחקירתו הנגדית בבית המשפט טען שלא הצליח להבין את כל השאלות שנשאל בחקירתו במשטרה מפני שנחקר בעברית ולא הצליח לבטא את עצמו כראוי.

העד אישר את חתימתו על הודעתו במשטרה וזו הוגשה מטעם המאשימה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות (ת/16).

וכך מסר בהודעתו:

"הבחור עם השיער למעלה עם עיניים כחולות בא אליי לחנות, זה היה לפני שבועיים בערך בשעות החשיכה וביקש בפעם הראשונה עודף של 200, ז"א לפרוט לו ואני הבאתי לו [...] בפעם השנייה חזר אחרי שעה וחצי וביקש 4 לאפות שווארמה. הוא נתן לי שטר של 200 בצבע כחול, הסתכלתי על השטר וראיתי שהוא לא בסדר, ואמרתי לעצמי גם אם יצא מזויף אני יודע מי נתן לי את השטר, הוא עובד בניקיון של הרחוב. בערב שבעל הבית סגר את הקופה אמר לי שיש שטר של 200 מזויף אז אמרתי לו שאני יודע מי נתן וזה העובד של העירייה. עלינו למשרד ובדקנו במצלמות וראינו שזה הוא".

כשנשאל אם ניסה לומר לאותו בחור שיתכן שהשטר מזויף, השיב: "הסתכלתי על השטר כמה פעמים, והוא אמר לי שזה בסדר והכנסתי לקופה לא מצאתי את העט שבדקים".

עוד מסר בהודעתו שיחד עם אותו בחור היה אדם נוסף שחיכה לו בחוץ, וגם הוא יצא ונכנס מספר פעמים והשניים נראו חברים ולא כאלה שנפגשו באותו רגע.

כשנשאל אם הנאשם היה צלול או "מסטול", השיב שלא היה "מסטול" ודיבר לעניין.

11. מטעם המאשימה הוגשו המוצגים הבאים:

ת/1 הודעת הנאשם במשטרה.

ת/2 סרטון חקירת הנאשם במשטרה.

3/ת תמונה ממצלמת האבטחה בחנות המתעדת את הנאשם.

4/ת צו חיפוש בחומר מחשב לצורך חדירה לטלפון של הנאשם.

5/ת דו"ח צפייה לסרטוני האבטחה.

6/ת מזכר שרשרת מוצג.

7/ת הערות חוקר בנוגע להודעת המתלונן.

8/ת תמונות שהודפסו מהטלפון הנייד של הנאשם.

9/ת דוח בדיקת טלפון נייד, כרטיס sim וכרטיס זיכרון.

10/ת דיסק שבו נפרקו תכנים מהטלפון של הנאשם.

11/ת שטרות מזויפים שתפס החוקר רנ"ג דוד ככהן.

12/ת סרטוני האבטחה מהחנות.

13/ת דוח קבלת מוצגים לבדיקה במעבדת מז"פ.

14/ת חוות דעת מומחה מעבדת מסמכים שקובעת שהשטרות שנתפסו בחנות מזויפים.

15/ת מזכר של מומחית מעבדת מסמכים בעניין קבלת המוצגים לשם צילום והגדלה כהכנה למשפט.

16/ת הודעתו של עד התביעה מחמוד קוויידר שהוגשה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות.

12. הנאשם בחר שלא להעיד ואף לא העיד עדי הגנה מטעמו.

הערכת העדויות

13. **מצאתי שהמשקל המצרפי של הראיות הנסיבתיות יחד עם הודיית החוץ של הנאשם**

וראשית ההודיה, מוביל למסקנה שאשמתו של הנאשם הוכחה ברף הנדרש בפלילים. דהיינו הראיות הנסיבתיות: עדות אזולאי, הודעת החוץ של קוויידר, הסרטונים, הממצאים מהטלפון של הנאשם, והשטרות המזויפים שנתפסו, בצירוף לעדותו של עווידה על הודיית החוץ של הנאשם ולראשית ההודיה של הנאשם בהודעתו במשטרה, מוכיחים שהנאשם הוא ששילם באמצעות שטרות מזויפים תוך שהיה מודע לכך. נוסף על ראשית ההודיה, מצאתי את גרסתו של הנאשם בהודעתו, בחלקה מחזקת את הראיות נגדו, ובחלקה לא אמינה. בחירתו של הנאשם שלא להעיד במשפטו מחזקת אף היא את הראיות שנאספו נגדו.

אבהיר שצודקת ב"כ הנאשם באומרה שישנם "חורים ראייתיים" בראיות הנסיבתיות כשהן נבחנות כשלעצמן. ברם יש בהצטברותן להודיית החוץ ולראשית ההודיה כדי להתיר את הספקות שעוד נותרו.

14. **העדים אליהו אזולאי וטארק עווידה** שאת עדותם מצאתי אמינה, מסרו גרסה אשר משתלבת עם הנראה בסרטוני האבטחה. עדויותיהם מחזקות האחת את רעותה, ושניהם אינם מכירים את הנאשם היכרות קודמת ואינם מסוכסכים עמו, כך שאין בנמצא כל מניע מוסבר לטפול עליו עלילות דברים.

אזולאי טען ששני שטרות מזויפים נשאו מספר זהה. בחקירה נתפסו שני שטרות שאינם בעלי מספר זהה. יתכן שההסבר לכך נעוץ באובדנו של השטר השלישי. מכל מקום לא מצאתי שיש בנתון זה כדי לגרוע ממשקל עדותו.

עווידה העיד על הודיית חוץ של הנאשם. העד לא נכח בחנות בזמן האירועים וכשמסר את הודעתו במשטרה כבר עבד במקום אחר - חנות שווארמה ברובע היהודי, כך שלא היה לו אינטרס לכסות על טעות אישית כלשהי או אינטרס לתמוך בעסק. העד לא הכיר את הנאשם היכרות מוקדמת כך שאין חשש שגרסתו מושפעת מאינטרסים זרים שנובעים מהיכרות שכזו. בעדותו סיפר על מספר שיחות שניהל עם הנאשם ורק לאחר שעימת אותו עם הסרטונים והעמיד אותו על הסיכון שבפנייה לעירייה ולמשטרה, התוודה הנאשם על חטאו והתחייב להשיב 600 ₪, אך לאחר מכן חזר בו. עדותו של עווידה מוכיחה את מודעותו של הנאשם לכך שהשטרות היו מזויפים.

ההגנה ייחדה מקום מרכזי בסיכומיה לתקיפת מהימנותו של עווידה.

כך טענה ההגנה שעווידה לא סיפר בהודעתו על כך שהנאשם אמר לו שיש ברשותו עוד 100,000 ₪ בשטרות מזויפים. ברם עיון בהודעה (נ/1) מעלה שעווידה הזכיר זאת מפורשות בשורה 25:

"הוא בעצמו אמר לי שיש לו 100,000 ₪ מזויף"

כך גם טענה ההגנה שעווידה לא סיפר בהודעתו שהנאשם הודה לפניו אלא מסר שהנאשם ביקש ממנו להוכיח שהוא זה שילם בשטרות המזויפים ואמר לו שאם אכן יוכחו הדברים הוא יקבל אחריות ויחזיר את הכסף. עיון בהודעה מעלה שעווידה אמר את הדברים במפורש בשורה 22 ואילך:

"ש. היה שלב שהוא הודה לך שזה מזויף?"

ת. בהתחלה כן, בדיבור הראשון שלי איתו הוא הודה ואמר לי שזה כסף מזויף ואל תתערב לי בחיים שלי..."

אזכיר שהודעת עווידה הוגשה מטעם ההגנה לשם הוכחת סתירות בלבד ולא לאמיתות תוכנה וכך התייחסתי אליה אף אני דהיינו לשם בדיקת הטענות לסתירות בינה לעדות.

15. אשר לעד **מחמוד קווידר**, אשר לא זכר את גרסתו בהודעתו, החלטתי להסתמך על ההודעה -

ת/16, אשר נמסרה סמוך לאירוע.

על פי סעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב - 2002, קיימת חובה לתעד את חקירת החשוד בשפה שבה התנהלה החקירה ואם לא ניתן לתעד את החקירה באופן זה, יש לתעדה בתיעוד חזותי או קולי.

החוקר רס"ר נחום לוי לא זכר באיזו שפה התנהלה החקירה אולם אין מחלוקת שהיא תועדה בעברית.

קווידר טען שההודעה נגבתה בעברית ולכן לא הבין כדבעי את הדברים שנשאלו ונכתבו.

מעבר לאי התקינות שיש בהתנהלות חקירתית שכזו, יש בה גם פוטנציאל לגרוע ממשקל ההודעה.

עם זאת במקרה שלפניי לא מצאתי שיש ליטול ממשקל ההודעה לאחר שהשתכנעתי שהדברים שנכתבו בהודעה נאמנים לדברים שמסר העד בחקירה. כיוון שהעד אינו עובד יותר בחנות, אין לו כיום אינטרס להפליל את הנאשם. מעדותו של החוקר לוי השתכנעתי שהוא דובר ערבית ולא נתקל בבעיית שפה במהלך חקירת העד. מסקנה זו עולה בבירור גם מתוכן ההודעה המפורט אשר תואם את גרסת אזולאי ששמע את הדברים מפי קווידר עצמו בזמן אמת, תואם את גרסת עווידה, תואם את סרטוני האבטחה, וכולל תיאור ברור של הנאשם ושל הקשר שלו למעשים. בנסיבות אלה אין חשש כלשהו שמדובר באי הבנה.

מסיבות אלה מצאתי שיש לאמץ את ההודעה ולהעניק לה משקל ממשי למרות הפגם דלעיל.

16. **מצלמות האבטחה מלמדות על התנהגות חריגה וחשודה של הנאשם** אשר שילם פעמים בשטרות בני 200 ₪ למרות שבכל פעם קיבל עודף. כן שילם הנאשם פעם נוספת בשטר בן 200 ₪ באמצעות אדם אחר כשהוא ממתיך לאותו אדם מחוץ לחנות. כאן המקום להבהיר שכיוון שנתפסו רק שני שטרות מזויפים, לא יוחס לנאשם המקרה השלישי.

בסרטון 1 נראה הנאשם מוסר לקופאי שטר בן 200 ₪.

בסרטון 2 נראה הנאשם נכנס לחנות יחד עם אחר וקונה שתי פחיות שתייה, אחת עבורו ואחת עבור האחר, ומשלם בשטר בן 200 ₪. הנאשם נראה מפגין היסוס ועצבנות נע הלך וחזר כשהשטר בידו. הקופאי קווידר נראה בודק את השטר. הקנייה שולמה באמצעות שטר בן 200 ₪ וזאת למרות שהנאשם כבר קיבל בקנייה קודמת עודף משטר בן 200 ₪. אזכיר ששטר זה היה השטר האחרון מסוג זה שהתקבל באותו יום בקופת החנות והקופאי קווידר בהודעתו מסר שהוא זוכר שהנאשם הוא ששילם באמצעותו.

בסרטון 3 נראים הנאשם והאחר מחוץ לחנות כשהם בודקים את השטר, והנאשם מצביע עליו.

17. **ממצאים מחשידים שנמצאו בטלפון של הנאשם מחזקים אף הם את הראיות נגדו.**

נמצאו תמונות של שטרות בני 200 ₪ מהסוג שהתקבל בחנות מונחים על הרצפה. הנאשם שלח וקיבל באת התמונות אמצעות תוכנת ווטסאפ;

כן נמצא צילום "פוסט" אשר מזהיר מפני הפצת שטרות מזויפים.

18. **הנאשם בהודעתו - ת/1** קושר את עצמו לשלושה שטרות בני 200 ₪ שקיבל מאדם אחר שלו מכר טלפון ומודה שביום הרלוונטי נכנס לחנות פעמיים וקנה שתייה ואוכל.

עוד עולה מהודעת הנאשם:

הנאשם מסר שהיה "מסטול" בעת האירועים לאחר שעישן סמים.

הנאשם טען שבדק ומצא שהשטרות שקיבל מאותו אדם בעסקת הטלפון אינם מזויפים ובהמשך סתר את עצמו ומסר שהוא אינו יודע כיצד לבדוק ואינו מבין בזה.

הנאשם לא מסר הסבר מניח את הדעת לשאלה מדוע לא שילם באמצעות העודף שהיה בכיסו לאחר שכבר שילם בשטר בן 200 ₪ ותחת זאת בחר לשלם שוב בשטר בן 200 ₪. כך גם מסר שבדק את השטרות מחוץ לחנות עם מישהו זר שהוא אינו מכיר, טענה שעומדת בסתירה למה שנראה בסרטוני האבטחה כהתנהגות ומחוות בין שני אנשים שמכירים זה את זה. אזכיר שכך גם התרשם העד קווידר בהודעתו לאחר שראה את השניים באופן בלתי אמצעי.

בהודעה מצויה גם ראשית הודיה. הנאשם סיפר שפרט כסף במקום אחר שבו לא שילם בשטר מזויף ובלשונו: **"הלכתי לפרוט ממקום אחר שם לא נתתי לו מזויף"** (ת/1 ש' 78-80). ומכלל הלאו אתה שומע את ההן.

הנאשם גילה בקיאות בתחום זיוף השטרות באופן שמחזק את הראיות נגדו עת טען שלא נוהגים לזייף שטרות בני 20 ₪ והזיופים הנפוצים הם של שטרות בני 200 ₪.

19. **הנאשם בחר שלא להעיד.** כידוע הימנעות זו נזקפת לחובתו ועשויה לשמש חיזוק לראיות התביעה ואף סיוע במקום שנדרש כזה בכפוף למגבלות הקבועות בסעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

20. על יסוד הראיות שהובאו במשפט מצאתי שעובדות כתב האישום הוכחו כדבעי ברף הנדרש.

עמוד 9

בפלילים.

21. משהוכחו עובדות כתב האישום פשיטא שהוכחו גם הוראות החיקוק שכן היסודות העובדתיים, הנסיבתיים והנפשיים אשר משכללים את העבירות מתקיימים בהן ואין צורך להרחיב יותר בעניין זה.

סוף דבר

22. אני קובע שעובדות כתב האישום והוראות החיקוק שיוחסו לנאשם הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

23. לפיכך אני מרשיע את הנאשם בהחזקת שטר כסף מזויף, שתי עבירות לפי סעיף 462(2) לחוק העונשין; וקבלת דבר במרמה, שתי עבירות לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, במעמד הצדדים.